C/2025/1183

2025.3.21.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye

Hogyan lehet támogatni a szociális gazdaság szervezeteit az állami támogatási szabályokkal összhangban: néhány gondolat az Enrico Letta által írt jelentésben található javaslatok nyomán

(saját kezdeményezésű vélemény)

(C/2025/1183)

Előadó: **Giuseppe GUERINI**

Tanácsadó:	Samuel CORNELLA
Közgyűlési határozat:	2024.7.11.
Jogalap:	Eljárási szabályzat, 52. cikk (2) bekezdés
Illetékes szekció:	„Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2024.12.12.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2025.1.22.
Plenáris ülésszak száma:	593.
A szavazás eredménye: (mellette/ellene/tartózkodott)	216/4/1

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság hangsúlyozza, hogy össze kell egyeztetni a szociális gazdasági szervezetek – amelyek gyakran korábban az állam által ellátott feladatokat látnak el és szerepeket töltenek be – erőteljes állami támogatásának szükségességét az állami támogatásokra vonatkozó európai szabályokkal.

1.2. Megjegyezve, hogy Mario Draghinak az európai versenyképesség jövőjéről szóló jelentése is kitér a versenyképesség és az európai szociális modell közötti kapcsolatra, és emlékeztet az európai jóléti és szociális védelmi rendszerek megőrzésének fontosságára, az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy a szociális gazdaság szervezetei fontos szerepet játszanak az európai polgárok szociális igényeire adott konkrét válaszok biztosításában. Ezeket a közjót szolgáló funkciókat ezért az állami támogatásokra vonatkozó európai szabályoknak el kell ismerniük.

1.3. Az EGSZB megjegyzi, hogy számos esetben és számos szituációban a szociális gazdasági szervezetek tevékenysége olyannyira szolidaritási alapon zajlik, hogy az kívül esik a gazdasági tevékenység fogalmán. Ugyanakkor számos olyan eset van, amikor e szervezetek egészségügyi és szociális tevékenységeinek határokon átnyúló jellegét marginálisnak és olyan mértékűnek kell tekinteni, amely nem sérti lényegesen a tagállamok közötti versenyt. Ezért sürgősen szükség lenne arra, hogy az Európai Bizottság tovább pontosítsa a gazdasági tevékenység és a határokon átnyúló jelentőség fogalmát ezeken a területeken.

1.4. Az EGSZB úgy véli, hogy a 651/2014/EU általános csoportmentességi rendelet 6. szakaszában meghatározott, a hátrányos helyzetű megváltozott munkaképességű munkavállalók felvételéhez nyújtott funkcionális támogatásra vonatkozó szabályokat meg kell erősíteni és le kell egyszerűsíteni. Az Enrico Letta belső piacról szóló jelentése és a hátrányos helyzetű és a fogyatékkal élő munkavállalók foglalkoztatásához nyújtott, egyedi bejelentéshez kötött állami támogatásra vonatkozó összeegyeztethetőségi elemzés kritériumairól szóló közlemény (a foglalkoztatási támogatásról szóló közlemény, HL C 188., 2009.8.11.) által javasoltaknak megfelelően ezeket a szabályokat naprakésszé kell tenni, hogy tükrözzék a jelenlegi gazdasági helyzetet.

1.5. Az EGSZB támogatja, hogy az általános csoportmentességi rendelet (General Block Exemption Regulation) tervezett felülvizsgálata során ezt a két támogatási kategóriát egyedinek és különállónak tekintsék, valamint hangsúlyozza hogy tiszteletben kell tartani a szabályozási keret aktualizálására meghatározott határidőket.

1.6. Az EGSZB üdvözli továbbá a Letta-jelentésben szereplő azon további javaslatot, amely szerint az állami támogatásokra vonatkozó jelenlegi jogi keretet a szociális vállalkozások hitelhez és finanszírozáshoz való jobb hozzáférése érdekében ki kell igazítani.

1.7. Az EGSZB megjegyzi, hogy a közigazgatási szervek nem használják ki megfelelően az általános gazdasági érdekű szolgáltatások támogatására vonatkozó jogi keretet, és gyakran nem veszik figyelembe a Szerződések által számukra kínált jelentős mérlegelési jogkört, amely felhatalmazza őket arra, hogy egyes tevékenységeket általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősítsenek. Az EGSZB úgy véli, hogy ez a mérlegelési jogkör különösen hangsúlyos az egészségügyi és szociális szolgáltatások esetében mind a vertikális szubszidiaritás és a társadalmi kohézió okán, mind például más, nagyobb gazdasági jelentőséggel bíró általános gazdasági érdekű szolgáltatások – többek között a hálózatos iparágak – esetében fennálló konkrét szabályozási korlátok hiánya miatt. Mivel a szociális általános gazdasági érdekű szolgáltatások alulfinanszírozása gyakori probléma az uniós tagállamokban, elő kell mozdítani az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló határozat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglaltak jelentőségét és relevanciáját. Ahelyett, hogy a szociális általános gazdasági érdekű szolgáltatások területén túlnyomórészt az általános de minimis rendeletre támaszkodnának, az uniós tagállamoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló határozat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját kellene prioritásként alkalmazniuk, amennyiben a rendelkezés hatálya ezt lehetővé teszi.

1.8. Az EGSZB üdvözli az új Európai Bizottság 2024. július 18-án közzétett, 2024–2029-es időszakra vonatkozó politikai iránymutatásait, és konkrétan az iránymutatásoknak azt a részét, amelyben bejelentik, hogy „emellett felül fogjuk vizsgálni az állami támogatási szabályainkat annak érdekében, hogy lehetővé tegyük a lakhatást támogató intézkedéseket, elsősorban a megfizethető, energiahatékony és szociális lakások esetében”, megjegyezve, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások biztosításáért nyújtott kompenzációra vonatkozó állami támogatások keretrendszere e tekintetben fontos lehet annak köszönhetően is, amit a szociális gazdasági szervezetek a lakhatási válság leküzdésére irányuló erőfeszítéseikkel tehetnek, amint azt bizonyítja mindaz, amit a lakásszövetkezetek, a lakásalapítványok, a biztosító egyesületek és számos jótékonysági szervezet meg tudtak valósítani.

1.9. Az EGSZB megjegyzi, hogy rugalmassági záradékokat lehetne bevezetni az állami támogatási szabályok alkalmazásának lazításával az állami szinten nyújtott, részben európai és részben nemzeti forrású finanszírozások terén, például az Európai Szociális Alap (ESZA) és az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) esetében. Jelenleg, bár ezeket az alapokat nagyrészt az uniós jog szabályozza, az állami támogatási szabályok hatálya alá tartoznak a nemzeti hatóságok allokáció terén meglévő mérlegelési mozgástere miatt. Ezeket a szabályokat viszont nem alkalmazzák a tisztán európai eredetű, uniós szinten, állami beavatkozás nélkül kezelt alapokra, például a Horizont Európa programra.

1.10. Végezetül az EGSZB sürgeti az Európai Bizottságot, hogy folytassa a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, amelyet a 19 kormány képviselője által 2024. február 12-én aláírt, *az Európai Unió szociális gazdaságára vonatkozó liège-i ütemtervvel* dolgoztak ki, és kéri, hogy az új biztosi testület egyik biztosának feladata legyen a végrehajtás koordinálása.

2. **Háttér**

2.1. Az Európai Bizottság által a közelmúltban közzétett *Study on benchmarking the socio-economic performance of the EU social economy* [Tanulmány az uniós szociális gazdaság társadalmi-gazdasági teljesítményének összehasonlító elemzéséről] című jelentés szerint több mint 11 millió ember – a foglalkoztatott népesség 6,3 %-a – dolgozik a szociális gazdaság szervezeteiben a 27 uniós tagállamban. A szociális gazdaság 4 millió szervezetéből 246 000 vállalkozás, amely segítséget nyújtva megoldásokat kínál az európai polgárok előtt álló főbb kihívásokra. Ezek a szervezetek az ágazatok széles körére terjednek ki, például a szociális és egészségügyi szolgáltatásokra, a körforgásos gazdaságra, a szegénység elleni küzdelemre, a szociális lakhatásra, az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelemre és a megújuló energiaforrásokból történő, részvételen alapuló energiatermelésre.

2.2. Az Európai Bizottság által meghirdetett szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv (COM(2021) 778 final) megjegyzi, hogy „[t]ürelmes, hosszú távú befektetési tőke nem mindig érhető el könnyen a szociális gazdaság szervezetei számára. A hatóságok nem használják ki teljes mértékben azokat a lehetőségeket, amelyek a szociális vállalkozások közbeszerzéshez vagy finanszírozáshoz való hozzáférésének megkönnyítésére rendelkezésükre állnak, sem a jelenlegi uniós állami támogatási szabályok által biztosított rugalmasságot.”

2.3. Ugyanezen dokumentum rámutat arra is, hogy a tagállamok nem használják ki teljes mértékben egyrészt az általános gazdasági érdekű ágazatokra vonatkozó állami támogatási szabályokban, másrészt pedig az általános csoportmentességi rendeletben rejlő lehetőségeket, amelyek kihasználása a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatás nyújtásához vezethetne.

2.4. A szociális gazdaság keretfeltételeinek fejlesztéséről szóló tanácsi ajánlás (2023/0179 (NLE)) a maga részéről megjegyzi, hogy „[a] hatóságok gyakran nem használják ki a lehető legjobban az állami támogatási szabályok jelenlegi hatályát a szociális gazdaság támogatása érdekében ott, ahol a piac önmagában nem képes kielégítő munkaerőpiaci hozzáférést és társadalmi befogadást elérni, az általános de minimis küszöbérték alatti intézkedésekre korlátozva magukat,

és nem élnek a 651/2014/EU bizottsági rendelet (az általános csoportmentességi rendelet) szerinti intézkedések – például regionális támogatás, kockázatfinanszírozási támogatás vagy a hátrányos helyzetű munkavállalók felvételéhez nyújtott támogatás – megállapításának lehetőségével".

2.5. Egy *a szociális vállalkozások finanszírozáshoz jutásához és a hátrányos helyzetű munkavállalók bértámogatás formájában történő felvételéhez nyújtott állami támogatásról* szóló közelmúltban megjelent tanulmány ([1]) megvizsgálta az általános csoportmentességi rendelet alkalmazását és hatását azokra a szociális vállalkozásokra, amelyek hátrányos helyzetű munkavállalókat alkalmaznak a tagállamokban. Az eredmények azt mutatják, hogy a nemzeti hatóságok gyakran az általános csoportmentességi rendelethez képest alternatív szabályokat alkalmazzák, olyan okokra hivatkozva, mint az állami támogatások európai keretrendszerével kapcsolatos ismeretek hiánya, az általános csoportmentességi rendelet összetettsége, valamint egyéb adminisztratív nehézségek.

3. **Általános megjegyzések**

3.1. Az európai versenyképesség jövőjéről szóló Draghi-jelentés emlékeztet a versenyképesség és az európai szociális modell közötti kapcsolatra, és felhívja a figyelmet az európai jóléti és szociális védelmi rendszerek megóvásának jelentőségére. Ezzel kapcsolatban a jelen vélemény a szociális gazdasági szervezetek – amelyek gyakran korábban az állam által ellátott feladatokat látnak el és szerepeket töltenek be – erőteljes állami támogatása szükségességének és az állami támogatásokra vonatkozó európai szabályoknak az összehangolását ajánlja. Különösen megfelelően figyelembe kell venni, hogy az egészségügyi és szociális szolgáltatások piaca – amelyen a szociális gazdaság szervezetei működnek – sajátos. E tekintetben az EGSZB rámutat arra, hogy a szociális vállalkozások célja nem az, hogy maximalizálják a befektetők között felosztandó nyereséget, hanem az, hogy a nyereséget befektessék a szervezet tevékenységeibe vagy egyéb módon szociális célok vagy közérdekű célok elérése érdekében.

3.2. E tekintetben érdemes utalni a C-78/08. és C-80/08. sz. „Paint Graphos" egyesített ügyekben 2011. szeptember 8-án hozott alapvető ítéletre, amelyben az Európai Unió Bírósága a szövetkezetekre vonatkozó társaságiadó-mentességi rendszerről határozott, és azzal érvelt, hogy éppen jellemzőik miatt a szövetkezetek nincsenek ugyanolyan helyzetben, mint a kereskedelmi társaságok. Egy adott adórendszer legitimitásának az entitás sajátos jellemzői miatti elismerése arra ösztönözné a társjogalkotókat, hogy a szociális gazdaság különböző szervezetei számára ugyanazt a politikai irányvonalat kövessék.

3.3. Bár az EGSZB melegen üdvözli, hogy a csekély összegű támogatások felső határát a közelmúltban hároméves alapon 300 000 EUR-ra, illetve 750 000 EUR-ra módosították a rendes ágazatok, illetve az általános gazdasági érdekű szolgáltatások esetében, az EGSZB megjegyzi, hogy a csekély összegű támogatás az állami támogatásokról szóló uniós szabályok értelmében nem tekinthető elegendő jogalapnak a szociális és az egészségügyi-szociális területen működő szociális gazdasági szervezeteknek nyújtott állami támogatáshoz ([2]). Számos nemzeti közigazgatási szerv azonban túlnyomórészt a de minimis szabályt alkalmazza az általános csoportmentességi rendelet, a foglalkoztatási támogatásról szóló közlemény vagy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások állami támogatási keretrendszere helyett annak egyszerűsített struktúrája és könnyű alkalmazása miatt, valamint azért, mert nem ismeri az általános csoportmentességi rendeletet, jóllehet az 2014 óta hatályban van.

3.4. Az EGSZB, bár tudatában van annak, hogy nem lehet előzetesen felállítani a gazdasági és nem gazdasági jellegű tevékenységek katalógusát és azt meghatározni, hogy ezt a fogalmat hogyan kell végső soron minden egyes esetben értékelni, hangsúlyozza, hogy a szociális gazdasági szervezetek tevékenységei – akkor is, ha azokat nonprofit összefüggésben önkéntesek hozzájárulásával egyesületi szervezetek végzik és néhány esetben akkor is, amikor azokat olyan szociális gazdasági szervezetek végzik, mint a szövetkezetek, biztosító egyesületek és alapítványok – olyan szolidaritási alapokon működhetnek, amely nem kereskedelmi jellegűek. Ezért úgy kell tekinteni, hogy nem tartoznak az EUMSZ 107. cikkének hatálya alá.

3.5. Az EGSZB megjegyzi, hogy a szociális és az egészségügyi-szociális szolgáltatások terén a határokon átnyúló mobilitás és jelentőség gyakran hiányzik vagy jelentéktelen a keresleti oldalon, mivel ezek a szolgáltatások csak helyi és közeli jellegűek. Egyes esetekben az ugyanazon állam különböző régiói közötti belső mobilitás is hiányzik, ami még inkább hangsúlyozza az egészségügyi és szociális szolgáltatások erős helyi kötődését.

3.6. Bár a szociális és az egészségügyi-szociális szolgáltatások területén a határokon átnyúló mobilitás a kínálat szempontjából potenciálisan megtalálható, az EGSZB úgy véli, hogy a nemzeti hatóságoknak megkülönböztetésmentes hozzáférést kell biztosítaniuk a szociális és az egészségügyi-szociális szolgáltatások EUMSZ 107. cikkének megfelelő szilárd pénzügyi támogatási rendszeréhez anélkül, hogy az állami támogatási szabályokkal indokolnák az állami finanszírozás csökkentését a helyi szintű társadalmi kohézió egyik kulcsfontosságú területén.

([1]) *Study on State aid for access to finance for social enterprises and for the recruitment of disadvantaged workers in the form of wage subsidies* [Tanulmány a szociális vállalkozások finanszírozáshoz jutásához és a hátrányos helyzetű munkavállalók bértámogatás formájában történő felvételéhez nyújtott állami támogatásról].

([2]) A szociális és egészségügyi szolgáltatások meghatározása tekintetében hivatkozni lehet a szociális jogok európai pillérére vonatkozó cselekvési tervre, vagy konkrétabban az európai gondozási stratégiáról szóló közleményre (COM(2022) 440 final).

3.7. A szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és az ajánlás szövegében szereplő politikai akarattal összhangban, amely az intézményeket arra ösztönzi, hogy lépjenek fel a szociális gazdaság szervezeteiben rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében, az EGSZB úgy véli, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak el kell ismerniük e szervezetek sajátos jellegét és küldetését olyan különleges szabályozási feltételek biztosításával, amelyek figyelembe veszik a szociális gazdaság jellemzőit, mindenekelőtt azt a jogszabályi kötelezettséget, hogy a nyereségek és többletek egészét vagy nagy részét közérdekű célok elérése érdekében kell újra befektetni, amint azt a nemzeti jogi keretek és a tanácsi ajánlás is kimondja.

4. **A szociális gazdaság céljaival összhangban álló állami támogatási keret felé**

4.1. Hivatkozva a belső piaccal összeegyeztethető támogatások nyújtásának lehetőségére az EGSZB úgy véli, hogy meg kell erősíteni és egyszerűsíteni kell a 651/2014/EU általános csoportmentességi rendelet 6. szakaszában meghatározott, a hátrányos helyzetű megváltozott munkaképességű munkavállalók felvételéhez nyújtott funkcionális támogatásra vonatkozó szabályokat, és a foglalkoztatási támogatásról szóló közleményt aktualizálni kell a jelenlegi gazdasági realitások figyelembevétele érdekében. E tekintetben konkrét és gyors intézkedés lenne, ha az Európai Bizottság a munka világába való visszailleszkedéssel kapcsolatban nyújtható támogatás maximális küszöbértékeit kiigazítaná. Az EGSZB hangsúlyozza emellett, hogy egyediként és különállóként meg kell őrizni ezt a két támogatási kategóriát, és hogy fontos az általános csoportmentességi rendelet aktualizálására kitűzött határidők betartása.

4.2. Az EGSZB osztja és határozottan támogatja Enrico Lettának a belső piacról szóló jelentésében szereplő javaslatot, amely szerint ezeket a szabályokat újra kell értékelni és javítani kell (Much More Than a Market [Jóval több mint piac], 106. o.).

4.3. Az EGSZB üdvözli a még mindig a Letta-jelentésben szereplő azon javaslatot, amely szerint az állami támogatásokra vonatkozó jelenlegi jogi keretet a szociális vállalkozások hitelhez és finanszírozáshoz való jobb hozzáférése érdekében ki kell igazítani.

4.4. Az EGSZB úgy véli, hogy a 651/2014/EU általános csoportmentességi rendelet felülvizsgálatának – amely meghatározza az Európai Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül nyújtható „összeegyeztethető támogatás” konkrét feltételeit – kifejezetten el kell ismernie a szociális gazdaság szervezeteit. Ehhez tehát – amint azt a Letta-jelentés is javasolja – az általános csoportmentességi rendeletben a „szociális gazdasági szervezetek” normatív meghatározására lenne szükség. Pontosan ezért számos esetben és számos szituációban a szociális gazdasági szervezetek tevékenysége nem sérti a piacokat szabályozó uniós versenyszabályokat, mivel olyan vállalkozási modell keretében zajlik, amely nem arra törekszik, hogy maximalizálja a profitot, hanem arra, hogy szolidaritási alapon, szociális vagy környezetvédelmi célkitűzések elérése érdekében újra befektesse azt.

4.5. Az EGSZB megjegyzi továbbá, hogy a 651/2014/EU általános csoportmentességi rendeletnek a helyi infrastruktúrába történő beruházásokhoz nyújtott támogatásról szóló 56. cikkét a nemzeti hatóságok nem használják ki kellőképpen, különös tekintettel az egészségügyi és szociális szolgáltatások terén szükséges beruházásokra, bár ez a cikk sok esetben megfelelő jogalapot biztosíthat a de minimis szabálynál nagyobb potenciált jelentő összeegyeztethetőségre vonatkozóan.

4.6. Az EGSZB megjegyzi továbbá, hogy az egészségügyi és szociális szolgáltatások tekintetében a közigazgatási szervek nem használják ki megfelelően az általános gazdasági érdekű szolgáltatások támogatására vonatkozó jogi keretet. Az illetékes állami hatóságok ugyanis gyakran nem használják ki azt a jelentős mérlegelési jogkört, amelyet a Szerződések biztosítanak számukra bizonyos tevékenységek általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősítésére vonatkozó hatáskör tekintetében. Az EGSZB úgy véli, hogy ez a mérlegelési jogkör különösen hangsúlyos az egészségügyi és szociális szolgáltatások esetében mind a vertikális szubszidiaritás és a társadalmi kohézió okán, mind például más, nagyobb gazdasági jelentőséggel bíró általános gazdasági érdekű szolgáltatások – többek között a hálózatos iparágak – esetében fennálló konkrét szabályozási korlátok hiánya miatt.

4.7. Az EGSZB megjegyzi, hogy a 21/2012. sz. határozat 2. cikkének c) pontja, amely bizonyos általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak nyújtott ellentételezéseket a belső piaccal összeegyeztethetővé tesz, nem ír elő felső határt a „szociális szükségleteket kielégítő általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezése [tekintetében] a következő területeken: egészségügy és hosszú távú gondozás, gyermekgondozás, munkaerőpiacra való belépés és visszatérés, szociális lakáshoz juttatás, továbbá a sérülékeny társadalmi csoportok gondozása és társadalmi befogadása”. Az EGSZB ezért kéri a nemzeti hatóságokat, hogy jobban használják ki ezeket a szabályozási rendelkezéseket.

4.8. Az EGSZB egyetért azzal az észrevétellel, hogy az egészségügyi és szociális szolgáltatások területe régóta az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseknek az uniós versenytől való eltérésként való negatív értelmezése és e rendelkezéseknek a polgárok jogai kifejeződéseként való új, pozitív értelmezése közötti határvonal paradigmáját képezi (Fiedziuk, *SGEI and the Treaty of Lisbon: Opening Door to a Whole New Approach or Maintaining the Status Quo* [Általános gazdasági érdekű szolgáltatások és a Lisszaboni Szerződés: Nyitás egy teljesen új megközelítés felé vagy a jelenlegi állapot fenntartása], ELR, 2011, 229. o.).

4.9. Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó keretrendszer technikai és bürokratikus szempontból gyakran nehezen alkalmazható a nemzeti hatóságok számára, különös tekintettel a konkrét megbízási aktusok kidolgozására vagy az olyan összetett jogi fogalmak alkalmazására való képességre, mint az „észszerű nyereség". Ez arra vezethető vissza, hogy az erős kereskedelmi struktúrával rendelkező hálózati iparágakra nehezedő bürokratikus és megfelelési terhek kiterjednek az egészségügyi és szociális szolgáltatások eltérő jellegű ágazatára is, ami problémássá válhat a tisztán szociális jellegű, szinte kizárólag helyi szinten nyújtott szolgáltatások tekintetében (Merola, 2012, ESTLQ, 2/2012, 29. o.).

4.10. Az EGSZB ezért konkrét nemzeti és európai szintű beruházásokat szorgalmaz az általános gazdasági érdekű szolgáltatások szabályozásában rejlő lehetőségekről a nemzeti közigazgatási szerveknek szóló képzés előmozdítása érdekében, különös tekintettel az egészségügyi és szociális szolgáltatásokra, és kéri a referencia példaként rendelkezésre bocsátandó és közzéteendő bevált nemzeti gyakorlatok és tapasztalatok összegyűjtését.

4.11. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy *az Európai Unió állami támogatási, közbeszerzési és belső piaci szabályainak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra és különösen az általános érdekű szociális szolgáltatásokra történő alkalmazásáról szóló útmutatója* (SWD(2013) 53 final/2, közzétéve 2013-ban) a múltban igen hasznosnak bizonyult, és az első megjelenés után több mint 10 év elteltével kéri az útmutató aktualizálását.

4.12. Az EGSZB örömmel üdvözli a következő Európai Bizottság 2024–2029-es időszakra vonatkozó politikai iránymutatásait, és konkrétan az iránymutatásoknak azt a részét, amelyben bejelentik, hogy „emellett felül fogjuk vizsgálni az állami támogatási szabályainkat annak érdekében, hogy lehetővé tegyük a lakhatást támogató intézkedéseket, elsősorban a megfizethető, energiahatékony és szociális lakások esetében", megjegyezve, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak nyújtott állami támogatások keretrendszere e tekintetben döntő lehet annak köszönhetően is, amit a szociális gazdasági szervezetek a lakhatási válság leküzdésére irányuló erőfeszítéseikkel tehetnek, amint azt bizonyítja mindaz, amit a lakásszövetkezetek, a lakásalapítványok, a biztosító egyesületek és számos jótékonysági szervezet meg tudtak valósítani.

4.13. Végezetül az EGSZB megjegyzi, hogy rugalmassági záradékokat lehetne bevezetni az állami támogatási szabályok alkalmazásának lazításával az olyan finanszírozások esetében mint az ESZA és az ERFA, amelyek jelenleg – bár nagyrészt az uniós jog érvényes rájuk – az állami támogatási szabályok hatálya alá tartoznak a nemzeti hatóságok számára az allokáció terén fennmaradó korlátozott mérlegelési mozgástérrel, míg ezeket a szabályokat nem alkalmazzák a tisztán európai eredetű, uniós szinten, állami beavatkozás nélkül kezelt alapokra.

4.14. 2024. február 12-én 19 kormány képviselői a belga elnökség égisze alatt aláírták *az Európai Unió szociális gazdaságára vonatkozó liège-i ütemtervet*, amelyben 25 konkrét kötelezettségvállalást javasolnak a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv végrehajtására. Az EGSZB reméli, hogy az új Európai Bizottság megbízatásának végrehajtása során figyelembe fogja venni ezeket a javaslatokat.

Brüsszel, 2025. január 22.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Oliver RÖPKE